طابانسزلق | T. ἢ طابانسزلق ταπανσηζ-λὴκ, ὄν. δειλία, ἀτολμία.

طابانکش | T. ταπαν-κὲς [λ. βαρβ.] ἐπθ. ὁ βαίνων πεζῇ.

طابانلانمق | T. ταπαν-λανμάκ, ρμ. οὐδ. λαμβάνω θάρρος, τόλμην· ἀναλαμβάνω νέας δυνάμεις.

طابانلو | T. ἢ طابانلی ταπαν-λῆ, ἐπθ. εὔτολμος, γενναῖος.

طابخ | A. ταπὴχ [ρζ. طبخ] ἐπθ. ὁ ψήνων. καυσώδης [πυρετός]· § ὄν. μάγειρος· συνηθέστ. طباخ βλ. § θ. طابخه ταπηχά.

طابع | A. ταπὶ' [ρζ. طبع] ἐπθ. καὶ ὄν. τυπογράφος· ἐκδότης: نفائس پرور — τυπογράφος φιλόκαλος [νεφαῒς-περβέρ].

طابقور | T. ταπκούρ, ὄν. σειρά, τάξις· μικρὸς ἱμὰς κρατῶν τὸ ἐπισέλλιον ἵππου: دیز — ی καλτσοδέτης, σφυρωτήρ.

طابور | T. ταπούρ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. τάγμα στρατιωτικόν· σχῆμα τετράγωνον, ὅπερ λαμβάνει ὁ στρατός: آغاسی — ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς [ἐν ταῖς νομαρχίαις].

طابورجی | T. ταπουρ-δζῆ, ὄν. στρατιώτης ἀποστελλόμενος εἰς τὸ οἰκεῖον τάγμα μετὰ νοσηλείαν κτλ. || اولق — ἀποστέλλομαι εἰς τὸ οἰκεῖον τάγμα.

طابیه | T. τάπια [ἐκ τοῦ ἀρβ. تعبیه] ὄν. χαράκωμα, ὀχύρωμα, προμαχών, κανονοστοιχία: آی — πύργος μηνοειδής· || اوق — [όκ τάπια] πρίων, ἤτοι ὀχύρωμα ἔχον γωνίας ἐξεχούσας καὶ εἰσεχούσας.

طاپدیرمق | T. ταπ-τηρ-μάκ, ρμ. μτβ. κάμνω τινὰ νὰ λατρεύῃ [δοτ. αἰτ.]: کندینه — κάμνω τινὰ νὰ μὲ λατρεύῃ, νὰ μὲ ἀγαπᾷ.

طاپردامق | T. ταπηρταμάκ, βλ. طبردامق.

طاپشدیرمق | T. ταπ-πέτηρ-μὰκ [λ. ἀρχ.] ρμ. μτβ. κάμνω νὰ ζητήσωσι, παραγγέλλω· § κάμνω νὰ φθάσῃ, διαβιβάζω, φέρω.

طاپشرمق | T. ταπ-σηρ-μάκ, ταὐτὸ طاپشدیرمق βλ.

طاپمق | T. ταπμάκ, ρμ. οὐδ. λατρεύω [δοτ.]: بتاره — λατρεύω τὰ εἴδωλα [πουτλαρά]· § ὑπεραγαπῶ τινα.

طاپنمق | T. ταπ-ην-μάκ, ρμ. οὐδ. ταὐτὸ طاپمق.

طاپنمه | T. ταπηνμά, ὄν. ἀπαρ. λατρεία.

طاپنیجی | T. ταπηνηδζῆ [ἐκ τοῦ طاپنمق] ὄν. λάτρις.

طاپنیش | T. ταπην-ὴς [ἐκ τοῦ طاپنمق] ρ. ἀφ. λατρεία.

طاپو | T. ταπού [ἐκ τοῦ طاپمق κυρ. λατρεία ἢ ἀναγνώρισις καὶ ὑποταγὴ πρὸς ἡγεμόνα] ὄν. τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ πληρονόμενον εἰς τὸ κυβερνητικὸν ταμεῖον κατὰ τὴν ἐκποίησιν ὑπ' αὐτοῦ δημοσίων γαιῶν· συνεκδ. τίτλος κατοχῆς γαιῶν· λέγεται καὶ سندی — ταπού σενετί: اراضی‌یی — یه ربط ایتمك ράπτω τὰς γαίας εἰς ταπίον, ἤτοι ἐκδίδω τίτλον διὰ γαίας· || مستحق — اولق μουστάχηκκη ταπού όλμάκ καθίσταμαι διαθέσιμος διὰ ταπίου [ἐπὶ δημοσίων γαιῶν]· || صاحبی — حق ὁ ἔχων δικαίωμα ταπίου, ἤτοι δικαίωμα νὰ ἀγοράσῃ δημοσίους γαίας ἐν ἐλλείψει κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος κατόχου, ἐχόντων δικαίωμα μεταβιβάσεως καὶ καλουμένων حق انتقال اصحابی χάκκη ιντικάλ ἀσχαπῆ· || مثلی — ی ταπουΐ μισλί, ἀντίτιμον ἀγορᾶς δημοσίου γῆς, ὁριζόμενον ὑπὸ πραγματογνωμόνων καὶ οὐχὶ διὰ πλειοδοσίας.

طاپولامق | T. ταπου-λαμάκ, ρμ. μτβ. ἐκδίδω τίτλον ἢ λαμβάνω διὰ ταπίου γαίας [αἰτ.]: حق طاپو اصحابندن بری حق — سی اولدیغی اراضی‌یی طاپولامزدن مقدم وفات ایلدیکی حالده ἂν τις τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου ἀποθάνῃ πρὶν ἢ λάβῃ διὰ ταπίου τὰς γαίας, ἐφ' ὧν ἔχει δικαίωμα ταπίου.

طاپولو | T. ταπου-λοῦ, ἐπθ. ὁ ἔχων τίτλον ἰδιοκτησίας [ἐπὶ γαιῶν]: یر — γῆ ἐφωδιασμένη διὰ τίτλου.

طاپه | T. τάπα, ὄν. πῶμα, ἐπίπωμα, ἐπιστόμιον, κ. στούππωμα: اورمق — τίθημι ἐπίπωμα εἰς φιάλην· || آچمق — ξεστουμπόνω, ρίπτω τὸ ἐπίπωμα, ἀνοίγω τὸ στόμα, λέγω ἀπόρρητα, ἰδιαίτερα, ὑβρίζω· || سنه — سی — ταπασὴ ταπασηνά, καλῶς προσηρμοσμένος, σύμφωνος· || بورغوسی — ἐκπωμαστήρ.

طات | τάτ, βλ. تات.

طات | T. τὰτ ἢ τάτ, ὄν. γλυκύτης, γεῦσις, νοστιμάδα: لیمون — ی γεῦσις λεμονίου· || آغز — ی ἀγὴζ τατή, νοστιμάδα στόματος, μτφ. ἡσυχία καρδίας: آغز — یله یك اتك τρώγω φαγητὸν μὲ ἡσυχίαν καρδίας, τὸ ἡμέτερον γλυκὸ ψωμί.

طاتدیرمق | T. τατ-τηρ-μάκ, ρμ. μτβ. κάμνω τινὰ νὰ γευθῇ, νὰ δοκιμάσῃ τι [δοτ. αἰτ.]: اولومی — κάμνω τινὰ νὰ γευθῇ θανάτου [όλσμό].

طاتسز | T. τατ-σήζ, ἐπθ. ὁ ἄνευ γεύσεως, ἄνευ γλυκύτητος, ἄνοστος, ἀνούσιος, ἀηδής: طوزسز — ἄνοστος καὶ ἀνάλατος.

طاتسزلانمق | T. τατσηζ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι ἄνοστος, ἀνούσιος, ἀηδής, ἀνοσταίνω.

طاتسزلشمق | T. τατσηζ-λασμάκ, ταὐτὸ طاتسزلانمق βλ.

طاتسزلق | T. τατσηζ-λήκ, ὄν. ἔλλειψις γεύσεως, οὐσίας, γλυκύτητος· τὸ ἄχυλον, ἀνοστιά, ἀηδία.

طاتلانمق | T. τατ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι γλυκύς, γλυκύνομαι.

طاتلو | T. ἢ طاتلی τατ-λῆ, ἐπθ. γλυκύς: صو — ὕδωρ γλυκύ· || اوزوم — γλυκεῖα σταφυλή· || دیل — γλυκεῖα γλῶσσα, εὐπροσηγορία, προσήνεια· || دیللو — εὐπροσήγορος, προσηνής· || دیل ایله — μετὰ προσηνείας, προσηνῶς, εὐπροσηγόρως· || آدم — γλυκύς, εὐπροσήγορος ἄνθρωπος· || سوز — γλυκὺς λόγος· || رنك — γλυκὺ χρῶμα· || بلا — παῖδες [γλυκὺ κακόν, πελά]· § ὄν. γλυκόν, γλύκυσμα, ζαχαρωτόν: وشنه — سی — γλυκὸν ἐκ βυσσίνων· || ایشی — یه باغلامق γλυκοδένω τὴν ὑπόθεσιν, ἤτοι συμβιβάζω, δὲν ἐκτραχύνω τὰ πράγματα.

طاتلوجه | T. ἢ طاتلیجه τατλή-δζε [ὑποκ.] ἐπθ. ὁ ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ γλυκύς.

طاتلوجی | T. ἢ طاتلیجی τατλη-δζή, ὄν. ὁ κατασκευαστὴς καὶ πωλητὴς γλυκυσμάτων, ζαχαρωτῶν· ὁ ἀγαπῶν πολὺ τὰ γλυκά.

طاتلولاشدیرمق | T. τατλη-λασ-τηρ-μάκ, ρμ. μτβ. καθιστῶ γλυκύ, γλυκύνω [αἰτ.].

طاتلیلاشمق | T. τατλη-λασμάκ, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι γλυκύς, γλυκύνομαι.

طاتلیلامق | T. τατλη-λαμάκ, ρμ. μτβ. καθιστῶ γλυκὺ [αἰτ.]: آغز — γλυκύνω τὸ στόμα, ἤτοι τρώγω ὀπωρικόν, γλύκυσμα μετὰ τὸ φαγητόν.

طاتلیلانمق | T. τατλη-λανμάκ, ρμ. οὐδ. γλυκύνομαι· ταὐτὸ طاتلیلاشمق.

طاتلیلق | T. τατλη-λήκ, ὄν. γλυκύτης, γεῦσις, νοστιμάδα· § εὐπροσηγορία: ایله — μετὰ γλυκύτητος, εὐπροσηγορίας, κ. μὲ τὸ καλό· || ایله طوتمق — καλοπιάνω, κολακεύω, περιποιοῦμαι.

طاتلیمسی | T. τατλη-μσῆ, ἐπθ. ὑπόγλυκυς.

طاتمق | T. τατ-μάκ, ρμ. μτβ. γεύομαι, προγεύομαι, δοκιμάζω τὴν γεῦσιν [αἰτ]: طادینی — δοκιμάζω τὴν γεῦσιν πράγματός τινος· || آجیسنی — γεύομαι τὴν πικρίαν τινός.

طاتمه | T. τατμὰ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ. γεῦσις, πρόγευσις, δοκιμασία.

طاتیق | T. τατήκ, ταὐτὸ طاتیم, βλ.

طاتیم | T. τατήμ [ἐκ τοῦ طاتمق] ὄν. μικρὰ ποσότης πράγματός τινος, ἣν λαμβάνει τις ὅπως δοκιμάσῃ τὴν γεῦσίν του.

طاحن | ταχῆν, βλ. طحین.

طاحنه | A. ταχηνέ, ὄν. θ. μυλόδους· § πλθ. طواحین ταβαχήν.

طاحون | A. ταχούν, ὄν. ὑδρόμυλος· § πλθ. طواحین ταβαχήν.

طاد | T. τάτ, βλ. طات.

طاداندیرمق | T. ταταντηρμάκ, βλέπε داداندیرمق.

طادانمق | T. τατανμάκ, βλ. دادانمق.

طاتیجی | T. τατηδζῆ [ἐκ τοῦ طاتمق] ὄν. ὁ γευόμενος, προγευόμενος, δοκιμάζων τὰ φαγητὰ κτλ.

طار | T. τάρ, ἐπθ. στενός, στενόχωρος: سوقاق — ἢ یول ὁδὸς στενή· || قوندره — ὑπόδημα στενόν· || آغزی — οὗ τὸ στόμα στενόν,